

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XI. De cambiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

nicipali statuto plecti solent, puniri debet. Mandantes
tani urbis praefata Gubernatori, & Curia causarum Ca-
mer & Apo. Roli, & generali auditori, quam omnibus &
singulis nostris & ledis Apostolicis quibuscumque pro-
vinciis legatis & vicelegatis, necnon quaruncunque ci-
vitatum, terrarum, oppidorum, & locorum, nobis & ei-
dem sedi tam mediate quam immediatè subiectorum.
Gubernatoribus, Pratoribus, Capitanis, Commissariis,
& aliis quibuscumque judicibus, quavis etiam subdele-
gata potestate fungentibus, ut praeentes nostrarum viabili-
tatem in eorum iudicis obseruent, nec contra tales, nisi
illarum forma servata, procedere audeat vel presumant.
Districtus quoque in habitibus quibuscumque terrarum,
oppidorum & locorum dominis, in temporalibus in vir-
ture sanctæ obedientiæ, ac sub excommunications, &c.
poenit., ne sic in præmissis iudicantes eorum seculari au-
toritate molestare, inquietare, perturbare, vel impedire
audeant vel presumant.

& determinatum interesse, etiam in casum non solu-
tionis, pacifici, neque reali cambia aliter quam pro pri-
mis nundinis, ubi illa celebrantur, ubi vero non cele-
brantur, pro primis terminis juxta receptum locorum
usum exercere, abusu illo prorsus rejeclio, cambia pro fe-
cundis & deinceps nundinis, five terminis exercendi.
Curandum autem erit in terminis, ut ratio habeatur longi-
guitatis & vicinitatis locorum, in quibus solutio de-
finatur, ne dum longiores præfiguntur, quam loca desti-
nata solutionis desiderant, fecerant detur occasio. Qui-
cumq; contra hanc nostram constitutionem commiserit,
ponis a sacrificiis canonibus contra usurarios inflictis se no-
verit subiacere. Eos vero, qui configurationes fecerint, vel
congettam undeque pecuniam ita ad se redigerint, ut qua-
si monopolum pecunie facere videbuntur, poenit., que à
jure contra exercentes monopolia constituta sunt, tene-
ri sancimus. Rom. 5. Cal. Febr. 1575.

TITVLVS XI. DE CAMBIIS.

Pius Quintus.

Commutationem verum ad rei, five pecunia ad pecunias, quam
Cambium mercatorum vulgo vocat, prohibito istituta, & decla-
ratio concessa.

CAP. I.

Inam pro nostro pastorali officio curam diligenter
incumbimus, ut Domini nostri oibis opportuna pro
animarum salute remedia adhibere minime diffran-
imus. Cum itaque ad aures nostras pervenierit, legitimi-
num a cambiorum usum, quem necessitas, publicaque
utilitas induxit, sapienter ob illici quibuscupida-
tatem si depravari, ut sub illius pretextu usuraria pravi-
tas a nonnullis exerceatur: Nos petitionibus, qua super
his nuper nobis facta sunt, hac perpetuo valitatu decre-
tali respondendum esse duximus, ut neque dolosis sua
fraus suffragetur, neq; ignarus perdat inficta: sic enim
pastoris officium exequimur, dum gregem nobis com-
mismus ad externe damnationis periculo evipere modis
omnibus studemus. Primum igitur damnamus ea o-
mnia cambia, quæ sicca nominantur, & ita configuntur,
ut contrahentes ad certas nundinas, seu ad alia loca cam-
bia celebrare simulant, ad quæ loca si, quæ pecuniam re-
cipiunt, literas quidem suas cambii tradunt, sed non mit-
tuntur, vel ita mittuntur, ut transacto tempore unde-
procedant, inanes referantur, aut etiam nullis hujus-
modi literis traditis, pecunia ibi denique cum interesse
repositori, ubi contractus fuerat celebratus: nam inter-
dantes & recipientes usq; à principio ita convenierat, vel
convenirent, talis intentio erat, neq; quisquam est, qui in nundi-
na, aut locis supradictis hujusmodi literis receperit solu-
tionem faciat. Cui malo simile eriam illud est, cùm pe-
cunia, five depositi, five alio nomine facti cambii tradun-
tur, ut posseca eodem loco, vel alibi cum lucro restitu-
antur. Sed & in ipsis cambiis, quæ realia appellantur,
interdum (ut ad nos perfertur) Campores præstabilitum
solutionis terminum lucro ex tacita vel expresa con-
ventione recepto, seu etiam tantummodo promiso, dif-
ferunt. Quæ omnia nos usuraria effe declaramus, & ne-
fiant distractus prohibemus. Porro ad tollendas quo-
que in cambiis, quantum cum Deo possumus, occassiones
peccandi fraudesque fomeretur, statuimus, ne deinceps quisquam audeat sive à principio, sive alias, certum

a Decambis & cambiorum instituti ac abusibus vide Ant.
2. part. iit. 1. c. 7. §. 47. Laur. de Radulph. de usu. c. consilium. p. 2.
9. 2. Ang. Sylv. Tab. Cajer. 1. art. de camb. Soto de justit. & iure.
l. 6. q. 2. art. 1. Navar. c. 17. Joseph. Angel. de camb.

TITVLVS XII. DE FORMA CONTRAHENDI censum.

Pius Quintus.

Census est rei immobilia fructifera in pecunia numerata contra-
bus, nec super fructibus censu augeri vel creari posset, cuius pre-
sum semel constitutum immobile permanet.

CAP. I.

Cum onus Apostolicæ servitutis obeuntes, cognovimus innumerous celebratos fuisse, & indies
celebrati centum contractus, qui nedum non
contineant intra limites à nostris antecessorib; eisdem
contra contractibus statutos, verum etiam quod deterius est,
contraris omnino pactiibus, propterea ardentem avari-
tiam simul, legummetam divinarum manifestum contum-
ptum præ se ferunt, animarum, prout tenemur, saluti
consilientes, ac piarum mentium petitionibus etiam fa-
tis facientes, tan gravi morbo, laxiferoq; veneno salu-
tati antidoto non mederi.

Hac igitur nostra constitutione statuimus a, censem
feu annum redditum creari, constitutiv nullo modo pos-
se, nisi in re immobili, aut qua pro immobili habeatur,
de sui natura fructifera, & qua nominarum certis finibus
designata sit.

Rursum nisi verè in pecunia numerata, presentibus te-
stibus, ac Notario, & in actu celebrationis instrumenti,
non autem prius recepto integro, justoq; pretio.

Solutions quas vulgo anticipatas appellant, fieri, aut
in pactum deduci prohibemus.

Conventions directè aut indirectè obligantes ad ca-
sus fortuitos eum, qui alia sex natura contraactus non re-
natur, nullo modo valere volumus.

Quemadmodum nec pactum, auferens aut restringens
facultatem alienandi rem censi suppositam, quia volu-
mus rem ipsam semper, & libere, ac sine solutione laude-
mii, seu quinquagesimæ, aut alterius quantitatis vel rei,
tam inter vivos, quām in ultima voluntate alienari.

Vbi autem vendenda sit, volumus dominum censis a-
liis omnibus præferri, eique denunciari conditions qui-
bus vendenda sit, & per mensum expectari.

Pacta continentia morosum censem debitorem teneri
ad interesse lucris cessantis, vel ad cambium, seu certas
expensas aut certa salario, aut ad salario, seu expensas me-

a Census varia significacione explicantur apud Castrodor. lib. 3.
variar. epist. penult. & l. 2. s. post dante. ff. de origine iur. The-
ophil. in 9. ult. instit. de libertate, quomodo vero differat à pen-
sione emphyteutica, & alia similibus, habet ex gloss. & Pan. in cap.
constitutus. de rel. grossi domibus. & Bal. in titl. de pace Conf. in
verb. persolvere.